

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1665/2024
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љиља Крстић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Др Милутин Ивковић“, са седиштем у Београду, ради поништаја решења и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5611/23 од 10. јануара 2024. године, у седници одржаној 19. јуна 2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5611/23 од 10. јануара 2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5611/23 од 10. јануара 2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5611/23 од 10. јануара 2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2774/21 од 11. јула 2023. године, којом није дозвољено преиначење тужбе као у поднеску од 07. септембра 2021. године; одбијен тужбени захтев да се утврди да је решење о коришћењу годишњег одмора донето од стране туженог дана 01. априла 2021. године под бројем .. у ставовима другом и трећем изреке незаконито и да се у том делу поништи; одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и права личности исплати 100.000,00 динара; одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда у делу за поништај решења о коришћењу годишњег одмора, заснована је на становишту да је начин коришћења другог дела годишњег одмора условљен потребама посла и организације рада послодавца, па када је тужени тужиљи омогућио да искористи све дане годишњег одмора и одлуку донео у законом прописаној процедури, у одсуству незаконитог поступања послодавца запосленом не припада накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и права личности. Имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и да уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке као доказ различите судске праксе о битно истоврсним чињеничним ситуацијама, по оцени Врховног суда не постоје материјалноправна питања која би у овој парници оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радног односа ревизија је увек дозвољена по члану 441. ЗПП у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спора ревизија није дозвољена, осим ако се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека из члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја решења о коришћењу годишњег одмора и накнаде штете поднета је 14.04.2021. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара

Имајући у виду да решење чији се поништај тражи није решење о заснивању, постојању и престанку радног односа, те да вредност предмета спора у делу имовинскоправног захтева не омогућује изјављивање ревизије, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић